

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611010142
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8611010142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.9.2013, v trestnej veci proti obžalovanému H. K. pre prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T 56/2011 zo dňa 24.10.2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. H. K., nar. XX.X.XXXX vo Y., trvale bytom Y., prechodne bytom Y., F. XXX/XX,

u k l a d á

I. za skutok uvedený v bode 1/ napadnutého rozsudku

Podľa § 178 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu súčasne ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 (šesť) rokov.

II. za skutok uvedený v bode 2/ napadnutého rozsudku

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III. Za skutok uvedený pod bodom 3/ napadnutého rozsudku

Podľa § 44 Tr. zákona od uloženia ďalšieho trestu u p ú š ť a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. K. uznaný za vinného v bode 1/ pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona, v bode 2/ pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a v bode 3/ pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 24.4.2011 v čase okolo 6.00 hod. viedol vozidlo značky Ford Escort, ev. č. 3H2 6582 bez dokladov potrebných k vedeniu a premávke vozidla po účelovej komunikácii pred bytovou jednotkou č. 710/25 na ulici J. v Y. smerom od cesty III. triedy 55714, kde počas jazdy sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne, neprispôbil svoje správanie stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty a svojím schopnostiam a prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Felícia Pick Up, ev. č. KE 146BM a pri následnom cúvaní ľavými prednými dverami zachytil chodkyňu J. X., ktorá spadla na komunikáciu, pričom utrpela ľahké zranenie s predpokladanou dobou liečenia asi 14 dní a následne z miesta dopravnej nehody ušiel, pričom riadil vozidlo aj napriek tomu, že:

- právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. OT 20/2009 zo dňa 3.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2009, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 a pol roka,
- právoplatným rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Stropkove č. ORP-P-114/DI-SP-2009 zo dňa 14.7.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2009, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov,
- právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. OT 1/2011 zo dňa 18.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2011, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu jedného roka, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. g), § 22 ods. 2, § 65 písm. a), § 66 v nadväznosti na § 137 ods. 2 písm. c), písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

2/ dňa 2.9.2011 v čase o 23.45 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Ford Escort ev. č. A 15238 MPZ: CZ bez dokladov potrebných k vedeniu vozidla po meste Stropkov napriek tomu, že v tom čase bol pod vplyvom alkoholických nápojov a bola mu nameraná hodnota 1,05 mg etylalkoholu na liter vydychovaného vzduchu, pričom na križovatke ulíc M. a J. vedenie vozidla nezvládol a narazil do betónovej časti studne a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že

- trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. OT 20/2009 zo dňa 3.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.11.2009, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov a 6 mesiacov,
- trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 37/2011 zo dňa 19.4.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2011, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov a 6 mesiacov a
- rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Stropkove zo dňa 14.7.2009 č. ORP-P-114/DI-SP-2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2009, bol postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), d) Zákona o priestupkoch a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov,

3/ dňa 22.4.2010 v čase okolo 9.50 hod., spoločne s teraz už odsúdenou H. E., vošli do predajne potravín na F. ulici v Y., kde využili nepozornosť predavačky a H. E. z regálov na alkohol odcudzila jednu fľašu 0,5 litra kopaničiarskej hruškovice 40 % a jednu fľašu 0,5 litra vodky 40 %, ktoré podala H. K. a tento bez zaplatenia s alkoholom z predajne odišiel, čím majiteľovi predajne R. U. spôsobili škodu 7,66 eur, pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Obvodného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Stropkove zo dňa 25.11.2009 č. 1/2009/01332-11-298, 299/09, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2009, bol za majetkový priestupok právoplatne postihnutý.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 6 rokov.

Podľa § 44 Tr. zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Zároveň bol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod skutku obžaloby okresného prokurátora vo Svidníku pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

hoci bol nezamestnaný, dňa 21.6.2010 v Y. mandatárovi spoločnosti s ručením obmedzeným Pohotovosť Bratislava predložil žiadosť o úver, v ktorej uviedol, že od 19.3.2007 je zamestnaný ako montážny robotník v spoločnosti s ručením obmedzeným KaGaTo Cz Praha 4, Braník, Česká republika s čistým mesačným príjmom 500,- eur, ktorú podložil fiktívnou pracovnou zmluvou a fiktívnymi výplatnými lístkami a po uzatvorení zmluvy o úvere so spoločnosťou s ručením obmedzeným Pohotovosť Bratislava mu bol 23.6.2010 vyplatený úver 450,- eur, no dohodnuté mesačné splátky nesplácal a spoločnosti s ručením obmedzeným Pohotovosť Bratislava tak spôsobil škodu vo výške 1246,51 eur, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú J. X. a J. X. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku aj poškodenú Pohotovosť s.r.o. Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bol uznaný vinným, podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V ňom uviedol, že sa odvoláva preto, lebo dňa 24.4.2011 na ulici J. nikomu neublížil, do nikoho nenarazil a ani nikoho neohrozoval. Neukradol ani žiaden alkohol, ako sa mu kladie za vinu v bode 3/, ale bolo to len nedorozumenie. Dňa 24.4.2011 na ulici J. v Y. bol pozvaný k svojmu bratovi J. K.. Je pravdou to, čo on vypovedal na hlavnom pojednávaní, ako aj to, čo vypovedala svedkyňa Y. I.. Táto jasne vypovedala, že motorové vozidlo Ford riadila ona. On ho nemohol riadiť, lebo ráno užil silné lieky a na to šiel na oslavu na ulicu J. a tam na lieky užil alkohol. To ho celkom položilo a preto nemohol riadiť vozidlo. Na ulicu J. sa dostal peši, avšak ako došiel domov na ulicu F., už vie iba od Y. I.. Okresný súd však Y. I. neuveril s odôvodnením, že mu chce iba pomôcť, čo však nie je pravda. Ďalej poukázal na to, že v minulosti s poškodenou J. X. tvorili pár a majú spolu syna, ale v manželskom vzťahu nikdy neboli, pretože to on nechcel. Odvtedy, čo ju odmietol, mu J. X. vyhrážala, že ho dostane do väzenia. Toto tvrdenie môže dokázať, pretože tam boli prítomní jej susedia z ulice. Navrhuje vypočuť ako svedkov H. Y. a H. Y. zo Y., ktorí mu môžu dosvedčiť, že J. X. sa mu naozaj vyhrážala. Hlavnými iniciátormi sú J. X. a jej švagor J. X., ktorí proti nemu poštvajú celú rodinu X. a krivo vypovedali voči nemu. V ten deň 24.4.2011 sa pohádka s J. X. a toto vyhovovalo aj J. X.. Preto sa na neho dohodli celá X. rodina a krivo ho obvinili. Od iných ľudí sa tiež dozvedel, že J. X. nepotrebovala žiadne lekárske vyšetrenie, ale to iba hrala, aby ho mohla krivo obviniť. Všetko, čo sa dňa 24.4.2011 stalo, bol zámer X. pomstiť sa mu. Okresný súd však na to vôbec nebral ohľad. Vychádzal iba z toho, že v minulosti bol viackrát za šoférovanie potrestaný. V minulosti skutočne šoféroval, čo mu je veľmi ľúto a nemal by sa problém priznať, keby šoféroval aj 24.4.2011. Nikdy totiž neklamal, keď šoféroval. Okresný súd Svidník ho odsúdil na 56 mesiacov nepodmienečne a to pod sp. zn. 2T 37/2011 na 18 mesiacov nepodmienečne, pod sp. zn. 2T 22/2010 na 14 mesiacov nepodmienečne a pod sp. zn. 1T 56/2011 na 24 mesiacov nepodmienečne. Poukázal na to, že 14 mesiacov dostal pre 2 balenia rezňov z obchodu Billa a 42 mesiacov za šoférovanie. Pre neho je 56 mesiacov neprijateľný trest a tiež pre jeho rodinu. Všetko je mu ľúto, čo sa v minulosti stalo, ale spoluväzni, ktorí s ním vykonávajú trest, nemajú taký vysoký trest za závažnejší zločin. Nechce stratiť rodinu, má ešte 2 malé deti vo veku jedného roka a troch rokov. Veľmi ľutuje, že porušoval zákon. Má už 45 rokov a už teraz vie, že nikdy neporuší zákon, nakoľko je už vo vyššom veku, v ktorom je to hanba. Už teraz po vykonaní časti trestu vie, že pre neho je

už vykonaná časť trestu dostačujúca. Nikomu neublížil a ani nepoškodil. Trest považuje za veľmi prísny aj vzhľadom na jeho zdravotné problémy. Poukazuje tiež na stav matky, ktorá mu zomiera a v jej stave musí užívať morfium. Čo sa týka krádeže v obchode, tak nič neukradol. On by sa od hanby prepadol, keby kradol tam, kde býva. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a jeho spod obžaloby oslobodil alebo aby ho vrátil späť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie je síce čiastočne dôvodné, ale len pokiaľ ide o výrok o treste, a aj to v iných smeroch, ako v odvolaní uvádza obžalovaný.

Z predmetného spisu je zrejmé, že napadnutým rozsudkom bolo rozhodnuté v spoločnom konaní o veciach, v ktorých boli na okresný súd podané samostatne štyri obžaloby a ktoré až okresným súdom boli spojené na spoločné konanie. Na okresnom súde sa o týchto obžalobách viedli konania pod sp. zn. 1T 56/2011 (skutok v bode 1/ napadnutého rozsudku), pod sp. zn. 1T 10/2012 (skutok v bode 2/ napadnutého rozsudku), pod sp. zn. 1T 28/2011 (skutok v bode 3/ napadnutého rozsudku) a pod sp. zn. 2T 74/2011 (skutok, pre ktorý bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby a ktorý nebol predmetom odvolacieho konania).

Na hlavnom pojednávaní, po spojení uvedených štyroch vecí obžalovaného, prvostupňový súd vykonal dokazovanie o vine len ohľadom skutkov uvedených v bode 1/ a 3/ napadnutého rozsudku (z tých, ktoré sú predmetom odvolacieho konania). Ohľadom skutku 2/ totiž obžalovaný vyhlásil, že je vinný z jeho spáchania, a okresný súd následne, po splnení ďalších zákonom stanovených podmienok, svojim uznesením toto vyhlásenie prijal. Preto dokazovanie v rozsahu priznaného skutku 2/ okresný súd nevykonával, ale vykonal len dôkazy súvisiace s ostatnými nepriznanými skutkami, s výrokom o treste a o náhrade škody.

Ohľadom takto vykonaného dokazovania krajský súd zistil, že súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým aj právnym záverom.

Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva tiež skutočnosť, ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, a preto na ne krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Len s ohľadom na obsah odvolacích námietok, považuje krajský súd za potrebné zvýrazniť niekoľko skutočností.

Čo sa týka skutku uvedeného pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, obžalovaný tvrdí, že on nevedol predmetné motorové vozidlo, nespôsobil poškodené ublíženie na zdraví a že to sa mu len rodina X. chce takto pomstiť. Zo spisu je však zrejmé, že obžalovaného zo spáchania predmetného skutku usvedčuje aj svedkyňa J. K., u ktorej nebol zistený žiaden taký pomer a ani taká okolnosť, ktoré by spochybňovali jej hodnovernosť. Táto svedkyňa tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní popísala, ako dňa 24.4.2011 v ranných hodinách počula krik vedľa bytovky, na ktorý vyšla von a videla, ako obžalovaný motorovým vozidlom cúval, pričom otvorenými dverami zachytil poškodenú J. X.. Vedľa obžalovaného, ktorý vozidlo riadil, na mieste spolujazdca sedela nejaká žena.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k tejto svedeckej výpovedi nemal žiadne pripomienky. Dôvod spochybňovať túto výpoveď nezistil ani krajský súd. Naopak, svedeckej výpovedi J. K. zodpovedajú aj ďalšie vykonané dôkazy.

Predovšetkým je potrebné poukázať na svedecké výpovede J. X., F. X. a J. X., ako aj na lekárske správy o vyšetrení poškodenej J. X.. Z výpovedí uvedených svedkov vyplýva, že obžalovaný motorovým

vozidlom narazil do zadnej časti iného, na mieste stojaceho vozidla, pričom keď k nemu prišla J. X., tak začal cúvať a otvorenými dverami tohto vozidla ju zachytil a ťahal ju po zemi. Potom s vozidlom odišiel. Ako to potvrdzujú lekárske správy, poškodená J. X. bola na lekárskom ošetrení už dňa 24.4.2011, pričom tam uviedla, že bola zranená ako chodec pri dopravnej nehode. Z tejto prvotnej lekárskej správy a z následných lekárskejších správ potom vyplýva, že zranenia a doba liečenia boli ustálené tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd sa náležite vysporiadal aj so svedeckou výpoveďou Y. I., ktorá ako jediná (pretože si obžalovaný na priebeh skutku ani nepamätal) tvrdila, že síce ku skutku došlo, ale že vozidlo šoférovala ona. Okresný súd v napadnutom rozsudku vysvetlil dôvody, pre ktoré jej výpovedi neuveril, keď poukázal, že Y. I. je družkou obžalovaného, ktorá ani nemá vodičský preukaz a nie je ani majiteľkou predmetného vozidla. S týmito dôvodmi sa stotožnil aj odvolací súd, pretože z nich je zrejмый záujem tejto svedkyne pomôcť obžalovanému zbaviť sa viny za žalovaný trestný čin.

Vzhľadom na tieto skutočnosti aj podľa krajského súdu výrok o vine za skutok uvedený pod bodom 1/ je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Rovnako odvolací súd nemá pochybnosti ani o správnosti skutkových záverov napadnutého rozsudku týkajúcich sa skutku 3/. Z jeho spáchania je totiž obžalovaný jednoznačne usvedčovaný svedeckou výpoveďou D. X., podľa ktorej v čase, keď bol v predajni obžalovaný so svojou vtedajšou družkou H. E. a svedkyňa im bola vybrať v sklade kapustu, tak z regálu zmizli dve fľaše alkoholu, pričom obžalovaný v prítomnosti E. poprel, aby ich vzal a spoločne odišli. Až po tom, čo svedkyňa zavolała políciu, tak prišla matka obžalovaného, ktorá za obe fľaše zaplatila a jeho správanie ospravedlnila tým, že mal vypité.

Touto výpoveďou bola vyvrátená obrana obžalovaného, že išlo len o nedorozumenie, lebo keď tie fľaše alkoholu vzal z predajne, myslel si, že za ne zaplatí E., ktorej však omylom vzal peňaženku.

Aj v tomto prípade okresný súd správne neuveril H. E., že išlo iba o nedorozumenie, pretože táto okrem toho, že v tom čase bola družkou obžalovaného a má s ním dieťa, bola sama odsúdená za spolupáchateľstvo predmetného prečinu krádeže spáchaného s obžalovaným a to na podklade jej vyhlásenia, že je vinná zo spáchania takto ustáleného skutku.

Preto odvolací súd ani v tomto prípade nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok uvedený v bode 3/ napadnutého rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný spoločne s už odsúdenou H. E..

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Je totiž nepochybné, že obžalovaný v bode 1/ svojím úmyselným konaním maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, ďalej ako vodič po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol osobe, ktorá pri nehode utrpela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného, a tiež z nedbanlivosti inému ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona a to predovšetkým správať sa disciplinovane a ohľaduplne, prispôbiť svoje správanie situácii v cestnej premávke a svojím schopnosťami, neohroziť chodcov a ostatných účastníkov cestnej premávky pri otáčaní alebo cúvaní zakotvené v ust. § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. g) a § 22 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Tým obžalovaný v bode 1/ po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona.

Aj podľa krajského súdu konaním popísaným v bode 2/ napadnutého rozsudku obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, a tiež vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Tým naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Napokon úmyselným konaním popísaným v bode 3/ napadnutého rozsudku obžalovaný spoločným konaním s už odsúdenou H. E.

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, čím naplnil pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Za správny však nie je možné považovať výrok o treste. Okresný súd napadnutým rozsudkom totiž za všetky skutky uložil jeden úhrnný trest a upustil od uloženia súhrnného trestu, hoci na uloženie súhrnného ani takéhoto úhrnného trestu podmienky splnené neboli.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Úhrnný a súhrnný trest predstavujú osobitný spôsob trestania pri súbehu trestných činov spáchaných tým istým páchatel'om v jednočinnom, resp. viacčinnom súbehu. Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci - hoci neprávoplatný - rozsudok za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa pritom rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine bez ohľadu na to, že v riadnom alebo v mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Povahu odsudzujúceho rozsudku má pritom podľa § 353 ods. 6 Tr. poriadku aj trestný rozkaz, u ktorého účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú jeho doručením obvinenému. Ak páchatel' po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku spáchal ďalší trestný čin, aj keď prvý odsudzujúci rozsudok bol v ďalšom konaní zrušený, nejde už o súbeh trestných činov. Nemôže byť preto uložený úhrnný a ani súhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ ohľadom takýchto trestných činov sa vykonáva spoločné konanie, musí súd uložiť samostatné tresty.

Prvostupňový súd však v zmysle uvedeného pri rozhodovaní o treste nepostupoval. Neuvedomil si totiž, že obžalovaný každý zo žalovaných skutkov páchal po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku za iný jeho trestný čin. Nevzal do úvahy, že prečin krádeže uvedený v bode 3/ napadnutého rozsudku spáchal dňa 22.4.2010 po tom, čo mu bol v inej trestnej veci dňa 4.3.2010 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 22/2010 z 26.2.2010, pričom aj keď bol na základe odporu obžalovaného tento trestný rozkaz zrušený, tak následne bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 22/2010 zo dňa 4.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 18/2011 zo dňa 19.10.2011. Rovnako bolo potrebné prihliadať aj na to, že o žalovanom prečine krádeže uvedenom v bode 3/ napadnutého rozsudku už Okresný súd Svidník sám pod sp. zn. 1T 53/2010 dňa 6.7.2010 rozhodol trestným rozkazom doručeným obžalovanému 8.7.2010, ktorý síce bol na základe odporu obžalovaného zrušený, ale ktorého účinky odsudzujúceho rozsudku zostali zachované.

Až následne sa obžalovaný dopustil ďalších trestných činov a to dňa 9.1.2011 prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a iné a dňa 17.1.2011 opäť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. rozkazu. Za prečin spáchaný 17.1.2011 bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 0T 1/2011 zo dňa 18.1.2011 (doručený obžalovanému 18.1.2011) a za prečin spáchaný 9.1.2011 bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T 37/2011 zo dňa 19.4.2011, doručeného obžalovanému 6.7.2011, ktorým mu bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn. 0T 1/2011 zo dňa 18.1.2011.

Z uvedeného je zrejmé, že skutok uvedený v bode 1/ napadnutého rozsudku obžalovaný spáchal dňa 24.4.2011 po tom, čo mu bol dňa 18.1.2011 doručený trestný rozkaz sp. zn. 0T 1/2011, ale zároveň ešte predtým, čo mu bol dňa 6.7.2011 doručený trestný rozkaz sp. zn. 2T 37/2011. Napokon skutok uvedený

v bode 2/ napadnutého rozsudku spáchal až dňa 2.9.2011, teda po tom, čo mu bol doručený trestný rozkaz sp. zn. 2T 37/2011.

Znamená to, že za každý z uvedených skutkov, o ktorých sa vykonáva spoločné konanie, mal byť uložený samostatný trest s tým, že v prípade skutkov 1/ a 2/ malo ísť o samostatný trest úhrnný vzhľadom na jednočinný súbeh trestných činov pri týchto dvoch skutkoch.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v rozsahu zrušenia sám vo veci rozhodol, vychádzajúc pritom zo zásad ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona), ako aj zo zásady zákazu reformationis in peius, podľa ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok (mimo výroku o náhrade škody) len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3 Tr. poriadku).

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku z poľahčujúcich okolností uvedených v ust. § 36 Tr. zákona u obžalovaného zistil, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (písm. n). Aj keď sa s týmto zistením krajský súd nestotožňuje, pretože obžalovaný žiadnym spôsobom aktívnym konaním neprispel k objasneniu jeho trestnej činnosti, tak vzhľadom na už spomenutú zásadu zákazu zmeny k horšiemu musel pri rozhodovaní o treste na túto poľahčujúcu okolnosť prihliadnúť aj krajský súd.

Z príťažujúcich okolností okresný súd zistil len to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Aj keď obžalovaný zjavne spáchal viac trestných činov a naplnil tak aj príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona, vzhľadom na nedostatok odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného na túto príťažujúcu okolnosť odvolací súd prihliadať nemohol.

Z hľadiska osoby páchatel'a a možnosti jeho nápravy nie je možné prehliadnúť, že obžalovaný má v registri trestov už 22 záznamov a to pre rôznorodú trestnú činnosť. Už v prípade dvanástich odsúdení sa na neho pôsobilo výkonom trestu odňatia slobody a to aj v II. NVS. Napriek tomu sa opäť dopustil žalovaných trestných činov a to dokonca aj v priebehu súdneho konania za prečin krádeže uvedený v bode 3/.

Za uvedených okolností je podľa krajského súdu potrebné považovať napadnutým rozsudkom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, spolu s trestom zákazu činnosti na 6 rokov za trest viac ako mierny. Viazaný opäť zásadou reformationis in peius odvolací súd obžalovanému uložil za predmetné skutky samostatné tresty tak, aby pri svojom súčte nepresahovali trest uložený napadnutým rozsudkom okresného súdu. Takto za prečiny uvedené v bode 1/ obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 rokov a to podľa ustanovenia § 178 Tr. zákona, ktoré sa vzťahuje na z nich najprísnejší prečin neposkytnutia pomoci (trest odňatia slobody až na 3 roky). Za prečiny uvedené v bode 2/ krajský súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a to podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona. Za prečin krádeže uvedený v bode 3/ krajský súd od uloženia ďalšieho trestu upustil.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a na uvedené okolnosti prípadu, keď trestnú činnosť opakovane páchal napriek predchádzajúcim odsúdeniam a napriek prebiehajúcim trestným stíhaniam, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je možné výkon uložených trestov odňatia slobody podmienienečne odložiť, takže uvedené tresty ukladal ako tresty nepodmienečné.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku len výrok o treste a teda aj s ním spojený výrok o spôsobe výkonu trestu, tak výrok o vine a výroky, ktorými boli poškodení so svojimi nárokmi na náhradu

škody odkázaní na občianske súdne konanie, ako aj oslobodzujúca časť rozsudku, zostali samozrejme nedotknuté.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.